

РЕШЕНИЕ

№ 2755

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 05.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11845** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по жалба на УМБАЛ „С. М.“, О., ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Й. П., срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253С-411/03.11.2021 г. на управителя на НЗОК.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, неправилна и необоснована, като издадена при съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че административният орган не е съобразил всички относими по случая доказателства, въз основа на които да бъде обоснован правилен извод относно липсата или наличието на фактическия състав на твърдените нарушения. На следващо място е посочено, че процесният административен акт е лишен от съществени мотиви. Счита се, че по отношение на всички здравно осигурени лица по разгледаните ИЗ- та по КП № 159 е предоставена договорената медицинска помощ по вид, обем и качество, в изпълнение съобразно правилата на добрата медицинска практика. Моли се за отмяна на заповедта. Претендира се разноски.

Ответникът – управителят на НЗОК, чрез процесуалния си представител юрк. Й. моли жалбата да бъде отхвърлена. Подробни аргументи са изложени в писмени бележки. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, Второ отделение, 53-ти състав, като

прецени и анализира събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт в изпълнение на правомощията си по чл. 168 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят УМБАЛ [фирма] е лечебно заведение по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/. В това си качество дружеството е сключило с Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/ договор за оказване на болнична помощ, а именно: № 22-33981/27.02.2020г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки.

Със Заповед № РД-25-590/24.09.2021г., издадена на основание чл. 72, ал. 2 и ал. 6 от ЗЗО Управителят на НЗОК е наредил да бъде извършена проверка на жалбоподателя със задача: „ Контрол по изпълнение на договора на лечебното заведение за оказване на болнична медицинска помощ в съответствие с Н. за медицинските дейности за 2020- 2022г. във връзка с писмо с вх. № 23-00-467 от 15.09.2021г. на НЗОК. Определени са видът и обхватът на проверката – извън планова, тематична, срокът на проверката, както и длъжностните лица, които да я извършат. За резултатите от проверката е съставен Протокол № РД-25-590-1/11.10.2021г. , връчен на представител на лечебното заведение на 12.10.2021г. В същия протокол в т. I са обективирани констатациите за нарушения, общо на брой двадесет и четири, по посочения по-горе договор, в случая касаещи КП № 159 „ А. процедури в областта на скелетно- мускулната система“, а именно: в разглежданите ИЗ на здравно осигурените лица липсва попълнена задължителна предоперативна епикриза- нарушение на чл. 292, т.11 от Н. за МД за 2020г.-2022г. В протокола в т. II е отразено и още едно нарушение извършено от болничното заведение, а именно по отношение на З. А. М., хоспитализирана в лечебното заведение с ИЗ № 25008 по КП№ 5.2 „ Раждане чрез цезарово сечение“. Установено е от проверяващите лица, че от страна на лицето е осъществено заплащане на суми за медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК- нарушение на чл. 30, т. 5 от Н. за МД за 2020г.-2022г., във връзка с чл. 262, ал.1, т. 7 и чл. 278, ал.1, т. 1 от Н. за МД 2020г.-2022г.

Срещу констатациите по протокола не е подадено възражение. Административното производство е приключило с постановяване на процесната Заповед № РД-253С-411от 03.11.2021 г. на управителя на НЗОК. Заповедта е връчена на упълномощено от лечебното заведение лице на 10.11.2021 г.

Жалбата срещу Заповед № РД-253С-411от 03.11.2021 г. . е подадена на 22.11.21г. в НЗОК с вх. № 17-01-254 и въз основа на нея е образувано настоящото производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът в настоящия състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, подадена е от надлежна страна, при наличие на правен интерес от обжалването и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да се произнесе относно законосъобразността на оспорената заповед, съдът съобрази следното:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – управителя на

НЗОК, съгласно чл. 74, ал. 5 от ЗЗО.

Актът е издаден в предписаната писмена форма, в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, както и съдържа разпоредителна част, с която се определят задълженията за адресата му, начинът и срокът на изпълнението им. При издаване на процесната заповед са спазени административнопроизводствените правила, разписани в чл. 74 от ЗЗО. Назначена е специална комисия, която да извърши проверка на лечебното заведение. Заповедта за назначаване на комисията и за възлагане на проверката - Заповед № РД-25-590/24. 09. 2021 г. на управителя на НЗОК е връчена на управителя на лечебното заведение в деня на започване на проверката. Същата съдържа необходимите реквизити, в съответствие с разпоредбата на чл. 72, ал. 2 от ЗЗО. След извършване на проверката е съставен протокол № РД-25-590-1/ 11. 10. 2021 г., в който са отразени констатациите от проверката. Протоколът също е връчен на представител на дружеството. Въз основа на протокола е издадена процесната заповед. Предвид това, при постановяване на оспорвания административен акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна на процесуално основание.

По отношение на съответствието на обжалваната заповед с материалния закон, настоящият съдебен състав намира следното.

Предмет на оспорваната заповед са следните нарушения:

1.Нарушения на чл. чл. 292, т.11 от Н. за МД за 2020г.-2022г. по разгледани ИЗ-та по КП „ А. процедури в областта на скелетно- мускулната система“, а именно непопълнена задължителната предоперативна епикриза, макар същата да е задължителна част от медицинската документация за всяка КП с оперативна дейност. Пред съда жалбоподателят не е оспорил наличието на посочените в обжалваната заповед за налагане на санкции фактически обстоятелства, касаещи липсата на попълване на задължителна предоперативна епикриза по разгледаните ИЗ-та. Не отрича извършването на установените нарушения, но счита, че същите не касаят предоставянето на медицинска помощ,а представляват пропуск при оформянето на медицинската документация. Съдът не приема за основателни тези доводи на жалбоподателя, като ги намира за необосновани и неоснователни.

Задължението на лечебното заведение за издаване на предоперативна епикриза е залегнало в чл. 292, т. 11 от Н. за МД 2020-2022г., чието място се намира в раздел III „ Условия и ред за оказване на болнична медицинска помощ по клинични пътеки...“ в „ Условия и ред за диагностика и лечение по клинични пътеки“. Неиздаването на предоперативна епикриза само по себе си представлява нарушение на условията и реда за оказване на медицинска помощ, на което съответства санкцията, залегнала в разпоредбата на чл. 414, ал.3 от Н., където изрично е посочено „ нарушение на условията и реда“ и същата препраща към чл. 45 от ЗЗО, който определя видовете медицинска помощ в обхвата на задължителното здравно осигуряване, за които касата плаща, респективно подлежат на контрол. На следващо място следва да се има предвид и обстоятелството, че предоперативната епикриза е документ, с който се цели да се обектира здравното състояние на пациента с оглед правилната оценка на оперативния риск, поради което издаването му е залегнало точно в раздела „ Условия и ред за предоставяне на болнична медицинска помощ“. Лечебното заведение има задължение свързано с воденето и съхраняването на медицинска документация, каквато представлява и предоперативната епикриза, като неиздаването ѝ води до липсата на отразяване на данни и дейности за здравното състояние на пациентите,

което несъмнено се свързва с реда за предоставяне на болничната медицинска помощ. В случая действително са налице извършени от страна на болничното заведение нарушения, свързани с непопълване на реквизитите на предоперативния протокол, като се има предвид, че е налице задължение за документиране на дейностите по съответната клинична пътека, както и че съгласно чл. 292 от Н. за МД 2020г.-2022г. предоперативната епикриза, както и оперативният протокол са задължителна част от алгоритъма и медицинската документация за всяка КП с оперативна дейност, каквато безспорно е КП № 159.

Съдът не се доверява и на твърдението, че тези предоперативни епикризи са се съхранявали в болницата по време на извършената проверка. При самата проверка тези направления не са установени и не представени от болницата. Именно това е и меродавният момент, към който медицинските документи задължително е следвало да са налични и приложени към ИЗ на пациентите, като това е и релевантният момент за преценката на административния орган дали са основания за издаване на акта. Поради това, законосъобразен е изводът, че лечебното заведение, в качеството си на изпълнител на медицинска помощ, сключило договор с НЗОК, не е издало и приложило предоперативни епикризи към ИЗ на пациентите по КП № 159 като по този начин не е спазило установените условия и ред за оказване на болнична медицинска помощ по клиничните пътеки и правилно административният орган е санкционирал дружеството.

2. По отношение на отразеното нарушение на чл. 30 т. 5 от Н. за МД за 2020г.-2022г. във връзка с чл. 262, ал.1, т. 7 и чл. 278 ал.1, т. 1 от Н. за МД за 2020-2022г., в обжалвания административен акт съдът намира следното:

Спорът се свежда до това дали лечебното заведение е изискувало неправомерно заплащане на допълнителни суми (съвети и обучение за кърмене и обгрижване на новородено у дома/ тоалет, пъпен остатък и кожа) по клинична пътека, включени в договора на болницата с НЗОК и заплатени от нея с последица наложена санкция „финансова неустойка“.

Няма спор, че клинична пътека №5.2, по която е констатирано нарушението на болницата и за което е наложена санкцията е включена в договора на болницата с НЗОК.

Съобразно чл.30, т.5 Н. за медицинските дейности за 2020-2022 г. изпълнителите на медицинска помощ се задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени клинични пътеки, в които изрично е посочено.

Националната здравноосигурителна каса заплаща за комплексно лечение на основно заболяване, придружаващи заболявания и усложнения извършените медицински дейности по клиничната пътека, лекарствена терапия и услуги, включващи професионални грижи и диетично хранене, предоставени на пациентите по време на тяхната хоспитализация, както и медико-диагностични изследвания, медицински процедури и прегледи, необходими за удостоверяване на необходимостта от хоспитализация.

При проверката е установено, че З. А. М. е хоспитализирана в болничното заведение по КП № 5.2 „Раждане чрез цезарово сечение“ от 11.08.2021г. до 16.08.2021г. като е заплатила допълнително сумата от 1750 лева, в която се включвало грижи за новороденото, съвети и обучение за кърмене и обгрижване на новородено у дома/

тоалет, пъпен остатък и кожа.

Съдът намира, че заплатените от здравноосигуреното лице суми не представляват такива за допълнителни услуги и са взети неправомерно от лицето, тъй като същите попадат в универсален пакет от услуги, който се прилага за всички пациенти и се поема от НЗОК. Видно от алгоритъма на клиничната пътека, е залегнало становището, че „ Диагностично- лечебният алгоритъм е задължителен за изпълнение и определя пакета от болнични здравни дейности, които се заплащат по тази клинична пътека“. Изчерпателно са изброени и дейностите, сред които са активно наблюдение на родилката след раждането. В „ Здравни грижи“ пък са посочени дейности, сред които „преглед на новороденото и полагане на грижи за него“, „полагане на грижи за родилката“ и „даване на съвети за отглеждане на новороденото при най- добри условия“. В рубриката „ Информация за пациента“ пък е залегнала информацията за осигурените от лечебното заведение дейности по тази пътека. Там е посочено, че в послеродовия сектор родилката и новороденото остават няколко дни, където ежедневно се извършва лекарски преглед, извършват се по преценка изследвания, двукратно в денонощието се извършва тоалет, извършва се ваксинация след 12- час от раждането и други дейности по тази пътека.

Във връзка с това съдът намира, че със самото подписване на договора с НЗОК за изпълнението на процесната клинична пътека лечебното заведение се е задължило да представя на приетите по нея пациенти 24- часови грижи от съответните специалисти. В този смисъл дейностите под формата на „допълнителни услуги“, за които е платило лицето са включени в пакета заплащан от НЗОК и не е следвало да бъдат искани допълнително от пациентката.

При положение, че нормата на чл.30, т.5 Н. за медицинските дейности за 2020-2022 г. изрично сочи, че изпълнителите на медицинска помощ се задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени клинични пътеки, в които изрично е посочено, а цитираната клинична пътека, по която е констатирано нарушението не е посочено изрично такова изключение, то сумата, заплатена от пациентката е неправомерно изискана от лечебното заведение.

В производството пред съда не бяха ангажирани доказателства, оборващи констатациите, изложени в протокола от проверката и послужили за фактически основания при постановяване на оспорения акт.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира оспорената заповед за издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия, в изискуемата се от закона форма за валидност, при стриктно спазване на административно производствените правила и при правилно приложение на материалния закон. Същата е съобразена и с целта на закона да се гарантирана качество на медицинската помощ. Изложеното налага извод за неоснователност на жалбата.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, съобразно чл.78, ал.8 ГПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ/ЗПП/ и чл.24 и 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ/обн.ДВ,бр.5/2006 г./ в размер на 100.00/сто/ лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, Административен съд София- град, 53- ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Университетска многопрофилна болница за активно лечение „С. М.“,О., ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Й. П., против Заповед за налагане на санкции № РД-253С-411/03.11.2021 г. на управителя на НЗОК.

ОСЪЖДА „Университетска многопрофилна болница за активно лечение „С. М.“,О., ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Й. П. да заплати на Националната здравноосигурителна каса разноси в размер на 100.00/сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14- дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: